

Przyjęcie odwołania do rozpoznania

Postanowieniem Trybunału (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) z dnia 10 grudnia 2021 r. odwołanie zostało przyjęte do rozpoznania w pełnym zakresie.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2015, L 7, s. 5).
- (²) Konwencja paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r., ostatnio zrewidowana w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz zmieniona dnia 28 września 1979 r. (United Nations Treaty Series, vol. 828, nr 11851, s. 305, zwana dalej „konwencją paryską”).
- (³) Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej zawarte w załączniku 1C do Porozumienia WTO (Dz.U. 1994, L 336, s. 214, zwane dalej „porozumieniem TRIPS”).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2021 r. w sprawie T-509/19, Asolo/EUIPO, wniesione w dniu 23 czerwca 2021 r. przez Asolo LTD i WeMO Brands BV

(Sprawa C-387/21 P)

(2022/C 64/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Asolo LTD i WeMO Brands BV (przedstawiciele: W. Pors, advocaat, N. Dorenbosch, advocaat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania oraz że Asolo LTD i WeMO Brands BV pokrywają własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2021 r. w sprawie T-854/19 Franz Schröder / EUIPO, wniesione w dniu 2 sierpnia 2021 r. przez Franz Schröder GmbH & Co. KG

(Sprawa C-473/21 P)

(2022/C 64/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Franz Schröder GmbH & Co. KG (przedstawiciele: L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, RDS Design ApS

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i orzekł, że Franz Schröder GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2021 r. w sprawie T-855/19 Franz Schröder / EUIPO, wniesione w dniu 2 sierpnia 2021 r. przez Franz Schröder GmbH & Co. KG

(Sprawa C-474/21 P)

(2022/C 64/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Franz Schröder GmbH & Co. KG (przedstawiciele: L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, RDS Design ApS

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i orzekł, że Franz Schröder GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2021 r. w sprawie T-856/19 Franz Schröder / EUIPO, wniesione w dniu 2 sierpnia 2021 r. przez Franz Schröder GmbH & Co. KG

(Sprawa C-475/21 P)

(2022/C 64/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Franz Schröder GmbH & Co. KG (przedstawiciele: L. Pechan, N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, RDS Design ApS

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i orzekł, że Franz Schröder GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – A.S. przeciwko Bankowi M. SA

(Sprawa C-520/21)

(2022/C 64/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.S.

Strona pozwana: Bank M. SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (¹), a także zasady skuteczności, pewności prawa i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej przepisów krajowych, zgodnie z którą w przypadku uznania, że umowa kredytu zawarta przez bank i konsumenta jest od początku nieważna z powodu zawarcia w niej nieuczciwych warunków umownych, strony oprócz zwrotu pieniędzy zapłaconych w wykonaniu tej umowy (bank – kapitału kredytu, konsument – rat, opłat, prowizji i składek ubezpieczeniowych) oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od chwili wezwania do zapłaty, mogą domagać się także jakichkolwiek innych świadczeń, w tym należności (w szczególności wynagrodzenia, odszkodowania, zwrotu kosztów lub waloryzacji świadczenia) z tytułu tego, że:

1. spełniający świadczenie pieniężne został czasowo pozbawiony możliwości korzystania ze swoich pieniędzy, przez co utracił możliwość zainwestowania ich i osiągnięcia dzięki temu korzyści,
2. spełniający świadczenie pieniężne poniósł koszty obsługi umowy kredytu i przekazania pieniędzy drugiej stronie,
3. otrzymujący świadczenie pieniężne odniósł korzyść polegającą na tym, że mógł czasowo korzystać z cudzych pieniędzy, w tym mógł je zainwestować i dzięki temu uzyskać korzyści,
4. otrzymujący świadczenie pieniężne czasowo miał możliwość korzystania z cudzych pieniędzy nieodpłatnie, co byłoby niemożliwe w warunkach rynkowych,